Autor Guste Santini
Četvrtak, 15 Ožujak 2001 20:21

Polako ali sigurno raste broj hrvatskih građana koji uočavaju svekoliku krizu ma koliko se govorilo, pisalo, uvjeravalo da tome nije tako. U naslovu je moguće zapaziti zabrinjavajuću činjenicu da se autor vrlo precizne i, po mome mišljenju, ispravne dijagnoze potpisao tek svojim inicijalima.

Sport je svakako važan i nevažan. U svakom slučaju profesionalni sport i vrhunski rezultati posljedica su dugodoišnjih svekolikih napora među kojima je financijski napor vrlo značajan. Međutim, kada su u pitanju ekipni sportovi tada održavanje takvog pogona, kao što se vidjelo iz nedavne financijske inspekcije vodećih nogometnih klubova u Hrvatskoj, vrlo mnogo stoji. I ovdje se pokazuje kako je nacionalno tržište i u području sporta isuviše "plitko" da bi se mogao razviti profsionalan, recimo, nogomet. Svi sportovi se u Hrvatskoj polako utapaju u sivilo i bilo kakvi vrijedni rezultati ostaju tek izraz optimista koji se na kraju ne potvrđuje. Čitalac ovih redova može i sam nabrojiti, do jučer, trofejne sportove kako polako silaze sa "scene".

Ostaju individualni sportovi gdje postižemo rezultate kao izraz napora jedinke i njihovih obitelji. Društvena podrška je sporadična i nije izraz konceptualnog pristupa već "vožnje nizvodno" što ponekad donese i vrhunski rezultat. Prema tome, Janica je sigurno mnogo učinila na promičbi Hrvatske. To je dobro. Koliko bi tek bilo dobro da je skijanje dio ponude turističke privrede i da Janica promovira, recimo, Gorski kotar. Svojevremeno je Ivanišević bio u samom vrhu svijetskog tenisa. Poslovna šansa se nije prepoznala jer je to bila aktivnost obitelji Ivanišević. Kako nije bilo sistematskog razvoja sporta tako se nisu ni uspjesi mogli primjereno materijalizirati.

Tako je na području sporta gdje bilježimo kakav takav uspjeh. U privredi osim nasljeđenih izuma i tehničko-tehnoloških rješenja starih desetak godina tapkama na mjestu. U privredi smo neuporedivo manje učinkoviti nego u sportu. To je i sasvim razumljivo jer intelektualne talente uprosječujemo do te mjere da ih izjednačavamo sa platnim razredima ne shvaćajući da je vrijeme Treće tehnološke revolucije vrijeme znanja a ne materialnih inputa. Izostanak sistemskog pristupa znanosti, sukladno koncepciji i strategiji razvoja, znači ignorirati ne smao naše šanse već i šanse naše djece odnosno unučadi. Jasno je da se znanstvena "Janica" mora uputiti u svijet kako bi se mogla razvijati sukladno trendovima u svijetu a ne odlukama ovih ili onih birokrata - svejedno.

Ovaj napis sam počeo sa sportom ukazujući na sumorne perspektive. Jednako tako i u privredi ne cijenimo naše uspjehe i naše stručnjake. Ostavljamo ih same sebi da se u ovom košmaru snalaze kako znaju umjesto da ih identificiramo kao razvojnu šansu Hrvatske. Konzultatni u raznoraznim privatizacijama koštali su mnogo ovu zemlju i njihovi konačni prijedlozi i učinci, temeljem tih i takvih prijedloga, nisu ni približno očekivanim rezultatima. Mnogo je primjera moguće nabrojiti. Ipak Privredna banka je biser per se, ali ostavimo to budućim genracijama.

Zaključno želim istaknuti da je sve u sumraku koje ne potiče romantiku već strahove što će biti sutra. Možda griješim. Kamo sreće.